

- 3) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym po stwierdzeniu przez sąd nieważności decyzji o odmowie wydania karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, właściwemu organowi krajowemu przysługuje automatycznie ponownie w całości określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/38 termin sześciu miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – „Varna Holideis” EOOD / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-364/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Pomoc przyznana przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej – Nieważność umowy sprzedaży stwierdzona po przystąpieniu – Obowiązek korekty wstępnego odliczenia – Wykładnia – Właściwość Trybunału]

(2018/C 294/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Varna Holideis” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Administrativen sad – Varna (sąd administracyjny w Warnie, Bułgaria).

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 czerwca 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d’État – Francja) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) / Ministre de l’Action et des Comptes publics

(Sprawy połączone C-459/17 i C-460/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Zasady regulujące korzystanie z prawa do odliczenia – Rzeczywista dostawa towarów]

(2018/C 294/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Strona przeciwna: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Sentencja

Artykuł 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r., należy interpretować w ten sposób, że w celu odmówienia podatnikowi będącemu odbiorcą faktury prawa do odliczenia VAT wykazanego na tej fakturze wystarczy, aby organ podatkowy ustalił, iż transakcje, którym odpowiada ta faktura, w rzeczywistości nie zostały zrealizowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu – Polska) – postępowanie wszczęte przez HR

(Sprawa C-512/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 8 ust. 1 – Miejsce zwykłego pobytu dziecka – Niemowlę – Okoliczności istotne dla ustalenia tego miejsca pobytu]

(2018/C 294/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnioskująca: HR

Pozostali uczestnicy postępowania: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 należy interpretować w ten sposób, że miejsce zwykłego pobytu dziecka w rozumieniu tego rozporządzenia należy odnieść do miejsca, w którym faktycznie znajduje się centrum życiowe dziecka. Do sądu krajowego należy określenie, na podstawie zbioru spójnych okoliczności faktycznych, gdzie znajdowało się to centrum w momencie złożenia wniosku dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej względem dziecka. W tym względzie w sprawie takiej jak sprawa w postępowaniu głównym, wobec stanu faktycznego ustalonego przez ten sąd, istotnymi okolicznościami są łącznie:

— fakt, że dziecko od chwili narodzin do momentu rozstania jego rodziców zamieszkiwało generalnie wraz z nimi w określonym miejscu;